

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย ข้อป้ายผล และข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัยครุภัณฑ์ภาคกลาง เกี่ยวกับการประเมินการสอนของอาจารย์ในหน้าที่วิจัยเสนอผลการวิจัย ความตกลุ่มประสิทธิภาพของการวิจัย วิธีค่าเนินการวิจัย ข้อป้ายผล และข้อเสนอแนะ ดังท่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้มีจุดุ่งประสงค์กันนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในเรื่อง การประเมินการสอนของอาจารย์ใน้านที่ ที่เกี่ยวกับการสอน 5 ห้อง ห้อง กึ่ง ห้อง จุดุ่งหมายและเนื้อหา ห้องอุปกรณ์และวิธีสอน ห้องมุ่ลกิจภาพของผู้สอน ห้องมนุษย์-สัมพันธ์ ้านการประเมินผลและงานที่กำหนดให้ทำ

2. เพื่อเบริญให้ความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการประเมินการสอนของอาจารย์ทั้ง 5 ห้อง ห้องชั้น 1

3. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ ในเรื่องการ ค่าเนินงาน เกี่ยวกับการประเมินการสอนในวิทยาลัยครุ

วิธีค่าเนินการวิจัย

1. การเลือกกลุ่มตัวอย่างประชากร กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย ครั้งนี้เป็นมุ่ลภารของวิทยาลัยครุ ที่เป็นผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ที่ เรียนหลักสูตร ค.บ. 4 ปี และต้องลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2525 ของวิทยาลัยครุภาคกลาง 5 แห่ง คือ วิทยาลัยครุจันทบุรี วิทยาลัยครุฉะเชิงเทรา วิทยาลัยครุเพชรบุรี วิทยาลัยครุพะนังครรภร์ อุบลราชธานี วิทยาลัยครุเทพสุทิร

โดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ชุมชน 150 คน อาจารย์สูงสุดจากวิชาละ 2 คน รวมทั้ง 5 แห่ง จำนวน 225 คน นักศึกษา 968 คน

2. การสร้างแบบสอบถามและแบบสำรวจ ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินการสอนจากหนังสือการประเมินอาจารย์ แบบประเมินการสอนของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แบบประเมินการสอนของหน่วยพัฒนาคณาจารย์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แบบสอบถามแบบสำรวจและจากการวิจัยที่เป็นวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับการประเมินการสอน โดยนิยามคัดแบ่งให้เหมาะสมกับสภาพการเรียนการสอนในวิทยาลัยครุ และให้ครอบคลุมพฤติกรรมการสอนทั้ง 5 ด้าน

3. ในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการประเมินการสอน 4 ท่าน พิจารณากราฟแก้ไข และให้ขอเสนอแนะ เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้ (try out) กับผู้ชุมชน 20 ท่าน อาจารย์ 20 ท่าน และนักศึกษา 50 คน ในวิทยาลัยครุ เฉพาะหัวคูกะเพย จังหวัดเชียงใหม่ เพื่อถูกความเห็นไปได้ และปัญหาของเครื่องมือ แล้วนำมาหาค่าความเที่ยงของเครื่องมือ โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ แอลฟ่า (α -Coefficient) ปรากฏว่า ได้ค่าความเที่ยงในแท็ลล์คานของแท้ ลดลง 5 ตั้งตารางที่ 1

4. นำแบบสอบถามและแบบสำรวจ ไปแจก給บุคลากรครุที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยมีเพื่อนอาจารย์ท่านวิทยาลัยครุ เป็นผู้ประสานงานเก็บรวบรวมข้อมูลกินทางไปรษณีย์

5. วิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์ความแปรปรวนของความคิดเห็นในการประเมินการสอนของผู้ชุมชน อาจารย์ และนักศึกษา ด้วยการทดสอบเอฟ (F -test) การวิเคราะห์ข้อมูล และหาค่าสถิติเบื้องต้นใช้โปรแกรมสเปรจูป SPSS (Statistics Package for the Social Science) ของสถาบันบริการคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลจะเสนอเป็นตาราง และบรรยายตามทุกประสัฐคืบ望ไว้

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา ในวิทยาลัยครุภัณฑ์ ที่มีต่อการประเมินการสอนของอาจารย์สูงไปถึงนี้

1. เมื่อศึกษาความคิดเห็นเป็นรายค้านของบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการประเมินการสอนของอาจารย์ เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน 5 ค้าน พนว่า ทุกกลุ่มมีความเห็นเป็นอย่างเดียวกัน คือ เห็นก้ามมากในทุกค้านที่นำมาใช้ประเมินการสอน โดยมีค่าเฉลี่ยแกลร์ค้านดังนี้

1.1 ค่าเฉลี่ย ค้านจุกผุงหมายและเนื้อหา ของบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา เป็น 3.25, 3.14 และ 3.12 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับเห็นก้ามมาก

1.2 ค่าเฉลี่ยค้านอุปกรณ์และวิธีสอนของบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา เป็น 3.26, 3.21 และ 3.13 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับเห็นก้ามมาก

1.3 ค่าเฉลี่ยค้านบุคลิกภาพของบุคลากร ของบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา เป็น 3.27, 3.29 และ 3.24 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับเห็นก้ามมาก

1.4 ค่าเฉลี่ยคามบุชยลัมพันธ์ของบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา เป็น 3.28, 3.33 และ 3.26 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับเห็นก้ามมาก

1.5 ค่าเฉลี่ยค้านการประเมินผล และงานที่กำหนดให้ทำของบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา เป็น 3.36, 3.36 และ 3.23 ตามลำดับ ซึ่งอยู่ในระดับเห็นก้ามมาก เช่นกัน

2. เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการประเมินการสอนทั้ง 5 ค้าน พนว่า ความคิดเห็นของอาจารย์แตกต่างกับความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ใน 2 ค้าน คือ ค้านจุกผุงหมายและเนื้อหา ส่วนรับความคิดเห็นของบุคลากร แตกต่างกับความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ใน 2 ค้าน คือ ค้านวิธีสอนและอุปกรณ์ ในค้านการประเมินผลและงานที่กำหนดให้ทำ ส่วนความคิดเห็นของบุคลากร กับอาจารย์ ไม่พนว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในทุกค้าน

3. เมื่อศึกษาความคิดเห็นเป็นรายชั้นgrade ในแต่ละค้านของบุคลากร อาจารย์ และนักศึกษา เกี่ยวกับการประเมินการสอนของอาจารย์ในพฤติกรรมการสอน 5 ค้าน พนว่า

3.1 ในค้านรุกคุ้งหมายและเนื้อหา้นนี้ ผู้บริหาร เห็นความมากที่สุดใน 2 ข้อกราหน คือ "เนื้อหาวิชาที่ได้รับเหมาหมายและสอนคล้องกันรุกคุ้งหมาย" กับ "เนื้อหาวิชาที่ผู้สอนใช้สอนมีลักษณะสอนคล้องและสัมพันธ์กับวิชาชั้น" ส่วนที่เหลืออันนั้นเห็นความมากกับทุกข้อกราหน สำหรับอาจารย์ และนักศึกษาเห็นความมากกับทุกข้อกราหน

สำหรับข้อกราหนที่แสดงความเห็นสอนคล้องกัน และหัว 3 กลุ่ม จัดให้อยู่ในอันดับ 1-5 ของแต่ละกลุ่ม มี 3 ข้อกราหน คือ "เนื้อหาที่ผู้สอนใช้ไม่ใช้ลักษณะของการท่องจำอย่างเดียว" "เนื้อหาวิชาที่ได้รับเหมาหมายและสอนคล้องกันรุกคุ้งหมาย" และ "ผู้สอนทำให้ผู้เรียนบรรลุความรุกคุ้งหมายทั้ง ไว้อย่างเหมาะสมกับวิชา"

สำหรับข้อกราหนที่เห็นความมาก 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร และ อาจารย์ ในอันดับที่ 1-5 มีข้อกราหนเดียว คือ "เนื้อหาวิชาที่ผู้สอนใช้มีลักษณะสอนคล้อง และสัมพันธ์กับวิชาชั้น"

3.2 ในค้านวิชีสอนและอุปกรณ์นั้น หัว 3 กลุ่มเห็นความมากในทุกข้อกราหน

สำหรับข้อกราหนที่หัว 3 กลุ่มเห็นสอนคล้องกัน และอยู่ในอันดับ 1-5 ของแต่ละกลุ่ม มีข้อกราหนเดียว คือ "ผู้สอนกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน" นอกจากนั้นก็เป็น ส่วนที่เห็นสอนคล้องกันเพียง 2 กลุ่ม คือ อาจารย์ กับ นักศึกษามี 3 ข้อกราหน คือ "ผู้สอนบอกแพลงความรู้ขึ้นแทนนักศึกษา" "ผู้สอนล่ากับเนื้อหาอย่างเป็นชั้นตอนและมีระบบ" และ "ผู้สอนใช้วิชีสอนอย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา" ผู้บริหาร กับนักศึกษา ใน 2 ข้อกราหน "ผู้สอนเชี่ยวโง่และหาวิธีการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำเนื้อหาวิชาไปใช้จริง" และ "ผู้สอนใช้อุปกรณ์และเอกสารประกอบการสอนอย่างเหมาะสม กับลักษณะและเนื้อหาวิชา"

สำหรับข้อกราหนที่แต่ละกลุ่มจัดไว้เกินอันดับ 5 ขึ้นไปทุกกลุ่มมี 2 ข้อกราหน คือ "ผู้สอนบรรยายอย่างมีประสีทิภภาพ" และ "ผู้สอนเลือกอุปกรณ์โดยอย่างเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาที่สอน"

3.3 ในค้านบุคลิกภาพของผู้สอน ผู้บริหาร เห็นความมากที่สุด 1 ข้อกราหน คือ "มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี" ที่เหลือเห็นความมาก สำหรับอาจารย์ และนักศึกษาเห็นความมากทุกข้อ

สำหรับข้อกราฟที่หัง 3 กลุ่มเห็นสอดคล้องกัน โดยโภจักต์ไว้ในอันดับที่ 1-5 ของแท็คลาบลุ่มนี้ 3 ข้อกราฟ คือ "มีความรู้ในเนื้อหาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี" โดยจักไว้เป็นอันดับที่ 1 ทุกกลุ่ม "วางแผนเป็นค่าว่ายที่เก็บข้อมูล" และ "ช่วงชราวยหาความรู้ใหม่อย่างสม่ำเสมอ" ที่เห็นถูกเพียง 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหารกับอาจารย์ มีข้อกราฟเดียวกัน "เอาใจใส่การสอนเป็นอย่างดี" และ อาจารย์ กับนักศึกษา ในข้อกราฟ "เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์" ข้อเดียว ที่เหลือยกันเห็นค่ายมากเพียงกลุ่มเดียวกัน เนื่องจาก "เป็นผู้ทรงค่าเวลา" ที่แท็คลาบลุ่มให้ความสำคัญอยู่ที่สุด

3.4 ในคามนุษยสัมพันธ์ทั้งสามกลุ่มคือ ผู้บริหาร อาจารย์ และนักศึกษา เห็นค่ายมากกับทุกข้อกราฟ และมีความเห็นสอดคล้องกันทั้ง 3 กลุ่ม เมื่อจัดอันดับ 1-5 ให้แก่ ข้อกราฟ "มีค่าให้ความช่วยเหลือทางค้านวิชาการและกิจกรรมเสริมหลักสูตรแก้ปัญหา" "เข้าใจและยอมรับความรู้สึกของผู้เรียน" "บอกรับความคิดเห็นของผู้เรียน" "มีคิดก่อตัวกับผู้เรียนอย่างจริงใจและสม่ำเสมอ" "มีความเป็นกันเองกับผู้เรียน" สำหรับข้อกราฟ "คำนึงถึงความต้องการของผู้เรียน" ทุกกลุ่มจักไว้เป็นอันดับสุดท้าย

3.5 ในกานการประเมินผล และงานที่ก้าหนกดให้หัว หัง 3 กลุ่มก้าว เห็นค่ายมากทุกข้อกราฟ

สำหรับข้อกราฟที่หัง 3 กลุ่ม แสดงความเห็นไว้สอดคล้องกัน และท้าวจักไว้ในอันดับ 1-5 ของแท็คลาบลุ่มนี้ 4 ข้อกราฟ คือ "ผู้สอนให้และก้าหนกงาน แก้ปัญหาอย่างเหมาะสม" "ผู้สอนวัดและประเมินผลอย่างบุคคลรรน" "ผู้สอนมี การประเมินผลการเรียนของผู้เรียนอย่างเหมาะสม" และ "ผู้สอนตรวจสอบและแจ้งผลงาน ของผู้เรียนทุกครั้งที่มีงานให้กับผู้เรียน" ส่วนที่เหลือ เห็นถูกเพียง 2 กลุ่ม คือ ผู้บริหาร และนักศึกษา ในข้อกราฟ "ผู้สอนควรบ่งงานและบอกการเรียนของผู้เรียนอย่างเหมาะสมบุคคลรรน" และ อาจารย์ กับนักศึกษา ในข้อกราฟ "ผู้สอนมีการซึ้งใจให้ผู้เรียนรู้วิธีการประเมินผลในวิชาที่สอนเป็นอย่างดี"

4. จากการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร และอาจารย์ ในเรื่องการจัดการดำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินการสอนในวิทยาลัยครุ พนฯ

4.1 ผู้บริหาร และอาจารย์ มีความเห็นตรงกันในเรื่อง การนำผลไปใช้ ผู้บริหาร ร้อยละ 65.96 และอาจารย์ ร้อยละ 78.72 เห็นว่า ควรนำผลไป

ใช้ในการปรับปรุงการสอนของคณาจารย์ ส่วนบุนเรือง ร้อยละ 30.85 และ อาจารย์ ร้อยละ 14.36 เห็นว่า ควรนำผลไปใช้ในการตัดสินใจของบุนเรือง เช่น การพิจารณา ความคิดความช่วย การเลื่อนกำแพงทางวิชาการ

4.2 บุนเรือง และอาจารย์ มีความเห็นอย่างเดียวกัน ในเรื่องการจัดให้มีการประเมินการสอน โดยบุนเรือง ร้อยละ 93.62 และ อาจารย์ ร้อยละ 91.49 เห็นว่า ควรจัดให้มีการประเมินการสอนในทุกชั้นเรียน

บุนเรือง และอาจารย์ มีความเห็นเช่นเดียวกัน ในเรื่องบุนเรือง ประเมิน โดยบุนเรือง ร้อยละ 92.55 และ อาจารย์ ร้อยละ 87.23 เห็นว่า อาจารย์ ควร ได้รับการประเมินการสอนทุกคน

บุนเรือง และอาจารย์ มีความเห็นเช่นเดียวกัน ในเรื่องวิชา ที่ควรประเมินโดยบุนเรือง ร้อยละ 85.11 และ อาจารย์ ร้อยละ 90.96 เห็นว่า ควร ประเมินการสอนวิชาที่เปิดสอนในวิทยาลัยครุภูมิศาสตร์

และ บุนเรือง กับอาจารย์ มีความเห็นอย่างเดียวกัน ในเรื่อง จำนวนครั้งในการประเมินการสอน โดยบุนเรือง ร้อยละ 84.04 และ อาจารย์ ร้อยละ 85.64 เห็นว่า ควรประเมินทุกภาคเรียน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง

4.3 บุนเรือง และอาจารย์ มีความเห็นเช่นเดียวกัน ในเรื่องบุนเรือง หน้าที่ประเมินการสอน โดยบุนเรือง ร้อยละ 45.74 และ อาจารย์ ร้อยละ 44.15 หน้าที่ประเมินควร เป็นนักศึกษา ส่วนที่เหลือเมื่อออกความคิดเห็นขึ้นที่เสนอ แนะนำเพิ่มเติม

4.4 บุนเรือง และอาจารย์ มีความเห็นอย่างเดียวกัน ในเรื่องการ วิเคราะห์และแปลผล โดยบุนเรือง ร้อยละ 62.77 และ อาจารย์ ร้อยละ 64.77 เห็น ว่า ควรให้กรรมการกลางเป็นบุนเรืองและแปลผล

4.5 บุนเรือง และอาจารย์ มีความเห็นไม่ตรงกัน ในเรื่องระยะเวลา ที่ควรประเมินการสอน โดยบุนเรือง ร้อยละ 54.26 เห็นว่า ควรประเมินตอนปลาย ภาคเรียน แทนอาจารย์ ร้อยละ 56.91 เห็นว่า ควรประเมินการสอนก่อนกลางภาคเรียน และบุนเรือง และอาจารย์ มีความเห็นไม่ตรงกัน ในเรื่องการ

แจ้งผลการประเมินการสอนให้อาจารย์บัญญัติษณหาราม โภยบัญญิหาร ร้อยละ 61.70 เห็นว่า
ควรแจ้งหัวหน้าภาควิชา แก่อาจารย์ ร้อยละ 67.02 เห็นว่า ควรแจ้งผลการประเมินกับ
อาจารย์บัญญัติษณหาราม

4.6 บัญญิหาร และอาจารย์ มีความเห็นตรงกัน ในเรื่องผู้ที่ทำหน้าที่
เก็บรวมรวมชั้นปูด โภยบัญญิหาร ร้อยละ 67.02 และ อาจารย์ ร้อยละ 71.28 เห็น
ว่า ควรให้เจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงานเป็นผู้เก็บรวมรวมชั้นปูด

บัญญิหาร และอาจารย์ มีความเห็นไม่ตรงกัน ในเรื่องการ
ใช้เคราะห์ผลการประเมินการสอน โภยบัญญิหาร ร้อยละ 50.00 เห็นว่า คณะกรรมการ
ควรทำภาระวิเคราะห์ และบัญญิหาร ร้อยละ 44.68 เห็นว่า ควรใช้คุณพิวเตอร์ ส่วน
อาจารย์ ร้อยละ 50.53 เห็นว่า ควรใช้คุณพิวเตอร์วิเคราะห์ และอาจารย์ ร้อยละ
37.23 เห็นว่า ควรใช้กรรมการ เป็นผู้วิเคราะห์

บัญญิหาร และอาจารย์ มีความเห็นตรงกัน ในเรื่องระดับความ
รับผิดชอบ โภยบัญญิหาร ร้อยละ 60.64 และอาจารย์ ร้อยละ 61.17 เห็นว่า ควรเป็น
ความรับผิดชอบของวิทยาลัยแพทย์แห่ง

และบัญญิหาร และอาจารย์ มีความเห็นตรงกัน ในเรื่องงบประมาณ
ที่ใช้กำกับในการประเมินการสอน โภยบัญญิหาร ร้อยละ 61.70 และอาจารย์ ร้อยละ
55.85 เห็นว่า ควรใช้งบประมาณของวิทยาลัยครุภัณฑ์แห่ง

ยกไปยังบล.

จากการศึกษาความคิดเห็นของบัญญิหาร อาจารย์ และนักศึกษา ในเรื่อง ของ
การประเมินการสอนของอาจารย์ในวิทยาลัยครุภัณฑ์ ภาคกลาง เกี่ยวกับพฤติกรรมการสอน 5
ค้านนี้

1. จากการเบริ่งเทียนความคิดเห็นของทั้ง 3 กลุ่ม เกี่ยวกับการสอนของ
อาจารย์นั้น กลุ่มบัญญิหาร อาจารย์ และนักศึกษา มีความเห็นดังนี้

1.1 ค้านจุฬะพุ่งหมายและเนื้อหา ควรนำเข้าใช้ในแบบประเมินนักศึกษา
เห็นว่า ควรนำไปใช้มากกว่านักศึกษา และคงว่า อาจารย์เห็นความสำคัญและจำเป็นของข้อ

ผลกระทบในค้านี้สูงกว่าบ้านักศึกษา ซึ่งอาจเป็น เพราะอาจารย์เป็นผู้มีประสมการณ์ และทราบเนื้อหาที่จะสอนเป็นอย่างดี รู้จักมุ่งหมายของการสอนคือบ้านักศึกษา

1.2 ค้านวิชีสอนและอุปกรณ์ ผู้บริหารเห็นว่า ควรนำไปใช้เป็นข้อผลกระทบมากกว่าบ้านักศึกษา แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารเห็นความจำเป็นและความสำคัญของวิชีสอน และการใช้อุปกรณ์มากกว่าบ้านักศึกษา ซึ่งเป็นเพื่อความรู้ ประสบการณ์ที่แทรกค้างกันคุณวุฒิ และวัยวุฒิ

1.3 ค้านบุคลิกภาพของบุลคลาณ์ ทุกข้อผลกระทบในค้านี้ ทุกกลุ่มนิคมความเห็นสอดคล้องกันว่าควรนำไปใช้ในแบบประเมินอย่างมาก อาจเป็นเพื่อบุคลิกภาพของบุลคลาณ์ เป็นลิ่งที่พึงสังเกตและประเมินได้ไม่แทรกค้างกัน

1.4 ค้ายกยับสัมพันธ์ของบุลคลาณ์ ทุกข้อผลกระทบทั้ง 3 กลุ่ม เห็นว่า ควรนำไปใช้เป็นข้อผลกระทบเป็นอย่างมาก โดยมีความเห็นที่สอดคล้องกัน อาจเป็นเพื่อค้านยกยับสัมพันธ์นั้น อาจจะประเมินได้ไม่ง่ายนัก ในการจะให้เกียรติแน่นอน เพราะอาจารย์เป็นผู้ที่กองนิการ เบลี่ยนแปลง และปรับปรุงอยู่ตลอดเวลา

1.5 ค้านการประเมินผลและงานที่กำหนดให้ทำนั้น ผู้บริหารเห็นว่า ควรข้อผลกระทบไม่ใช้ในแบบประเมินมากกว่าบ้านักศึกษา และว่า ผู้บริหารเน้นเรื่องการประเมินผล และการให้งานแก่บ้านักศึกษา ซึ่งบุรีบนอาจจะบังม่องไม่เห็นความจำเป็นเท่ากับผู้บริหาร

ในกลุ่มของอาจารย์ และผู้บริหารนั้น ไม่พบว่า มีความแทรกค้างกันในความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการสอนทั้ง 5 ค้าน ซึ่งอาจเป็นเพราะหัวผู้บริหารมีคุณวุฒิ และประสบการณ์ที่ใกล้เคียงกัน

2. ผลกระทบ พบว่า ทั้ง 3 กลุ่ม มีความเห็นตรงกัน คือ เห็นว่ามากในทุก ๆ ค้าน ที่น่ามาประเมิน และพิจารณาในรายข้อผลกระทบแล้ว เค็มข้อผลกระทบอยู่ในระดับเห็นถึงมากทุกช้อ แค่ถูกความสอดคล้องของความสำคัญที่แท้จริงกลุ่มให้ความเห็นแล้ว และค่อนข้างที่บุคลาณ์ส่วนใหญ่จะนำไปใช้ได้ และคัดออกในบางข้อผลกระทบ

2.1 ค้านจุกมุ่งหมายและเนื้อหา นั้น สมควรนำไปใช้ก่อน ให้ "บุลคลาณ์ให้บุรีบนบรรดุความจุคุณมุ่งหมายที่ได้คัด ไว้อย่างเหมาะสมสมกับวิชา" "เนื้อหาวิชาที่ได้รับหมายและสอดคล้องกับคุณมุ่งหมาย" และ "เนื้อหาวิชาที่บุรีบนใช้"

พิ่งใช้ลักษณะของการท่องจำเพียงอย่างเดียว" ส่วนข้อกระทงอื่น อาจจะนำไปปรับ และนำไปใช้ได้ ยกเว้นในข้อกระทง "บัญเรียนบรรลุความรู้คุณหมาดท้วงไว้" นั้น ควรตักออก เพราะทุกกลุ่มประเมินในอันดับสุดท้าย ซึ่งอาจเป็นเพราะการพิจารณาลักษณะของบัญเรียนที่บรรลุคุณหมาดท้วงไว้นั้นประเมินได้ยาก

2.2 ในค้านวิธีสอนและอุปกรณ์นั้น ข้อกระทงที่ควรใช้สุ่มคือ "บัญสอนกระถุนให้บัญเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน" และ "บัญสอนบอกแหล่งความรู้ชั้นพานักศึกษา" "บัญสอนลักษณะเนื้หาอย่างเป็นขั้นตอนมีระบบ" "บัญสอนใช้ชีวิตสอนอย่างเหมาะสมกับเนื้หาวิชา" "บัญสอนกระถุนให้บัญเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมอย่างเหมาะสม" "บัญสอนเชื่อมโยงและนำวิธีการเพื่อให้บัญเรียนสามารถนำเนื้หาวิชาไปใช้จริง" และ "บัญสอนใช้อุปกรณ์และเอกสารประกอบการสอนอย่างเหมาะสมสมกับลักษณะวิชาและเนื้หา" ส่วนในข้อกระทง "บัญสอนบรรยายอย่างมีประสิทธิภาพ" สมควรตักออกได้ ซึ่งอาจจะระบุไม่ได้ว่าการบรรยายอย่างมีประสิทธิภาพนั้นจะประเมินอย่างไร

2.3 ในค้านบุคลิกภาพของบัญสอนนั้น ข้อกระทงที่เห็นสอดคล้องกัน และสมควรนำไปใช้ในแบบประเมิน คือ "มีความรู้ในเนื้หาวิชาที่สอนเป็นอย่างดี" "วางแผนเป็นครัวอย่างที่คิดแก่บัญเรียน" "หวานชawayาหาความรู้ใหม่อย่างสม่ำเสมอ" "เอาใจใส่ท่อการสอนอย่างดี" และ "เป็นบัญความคิดสร้างสรรค์" ส่วนข้อกระทงที่สมควรตักออกคือ "เป็นบัญกรงท่อเวลา" "วางแผนให้อย่างเหมาะสมสมกับการทำหน้าที่" และ "รู้จักออกกลั้นเมื่อเกิดความคิดเห็นขัดแย้ง"

2.4 ในค้านมุขย์สัมพันธ์นั้น สามารถนำไปใช้ได้ทั้งหมด หรือข้อกระทงที่น่าจะตักออก โดยที่ทุกกลุ่มเห็นเช่นเดียวกันคือ "คำนึงถึงความท่องการของบัญเรียน"

2.5 ในค้านการประเมินผลและงานที่กำหนดให้ทำนั้น เห็นสมควรนำมาใช้ในแบบประเมินการสอน โดยไม่ต้องตักออก

จะเห็นได้ว่าข้อกระทงทั้ง ๔ ในแต่ละค้านนี้ น่าจะเป็นพฤติกรรมของบัญสอนที่มีประสิทธิภาพ และสมควรนำไปประเมินได้ ซึ่งข้อกระทงที่ ๑ และ ๓ บัญจัดให้เลือกจากข้อกระทงที่ใช้จริงในมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (๖ : ๓๐) และการวิเคราะห์คุณภาพของคัวแปรทั้ง ๔ ที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิภาพการสอนที่ตั้งค่าไว้ได้

ทำการวิจัยมาแล้วของ จินกานา นาพวง (33 : 59) และ อุทุมพร หองอุ่นไทย (34 : 1)

3. จากการสำรวจความคิดเห็นของบุญบริหาร และอาจารย์ ในเรื่องการจัดการทำเนินงานเกี่ยวกับการประเมินการสอนในวิทยาลัยครุภัณฑ์ ส่วนใหญ่มีความเห็นท่านองค์เกียรติแห่งบุญบริหาร และอาจารย์ โดยเห็นว่า การประเมินการสอนควรมีรูปแบบที่แน่นอน โดยนำผลที่ได้มาปรับปรุงการสอนของคณาจารย์มากกว่านำไปใช้ในการตัดสินใจของบุญบริหาร ซึ่งน่าจะเป็นเพราะว่า ในระยะแรก ๆ นั้นไม่แน่ใจว่า ผลของการประเมินการสอนจะถูกต้องเที่ยงตรง จึงยังไม่ควรที่บุญบริหารจะนำไปใช้ในการตัดสินใจ แต่ถ้าสำหรับอาจารย์นำไปปรับปรุงการสอน จะเป็นการเหมาะสมกว่า ซึ่งครองกันของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ในชั้นแรกของการเริ่มน้ำหนักไปใช้ชี้ชี้อุล เหล่านี้ในการตัดสินใจของบุญบริหาร (7 : 1)

3.1 เมื่อจะทำการประเมินการสอน ควรทำการประเมินทุกรั้นเรียน กับอาจารย์ผู้สอนทุกคน ทุกวิชา และทุกภาคเรียน ภาคเรียนละ 1 ครั้ง แสดงว่า ถ้าจะทำต่อควรทำอย่างเสมอภาคและทั่วถึง คือ ทำให้เหมือน ๆ กัน การจะทำการประเมินเฉพาะส่วนใดส่วนหนึ่ง หรือคนใดคนหนึ่ง และวิชาใดวิชาหนึ่ง อาจจะทำให้เกิดการโถดัง ผลที่ได้รับอาจจะเป็นหั่นจุ่กค่อน และจุ่กคอกยังแก้ผู้ถูกประเมิน อาจารย์บางท่านสอนหลายวิชาใน 1 ภาคเรียน ถ้าควรให้ประเมินทุกวิชาที่สอน ซึ่งบางวิชาหนอนอาจจะไม่สนใจให้ ถ้าเลือกประเมินแค่วิชาที่สนใจเท่านั้น วิชาใดที่ไม่สนใจก็ไม่ให้ประเมิน ผลที่ได้จากการประเมินก็จะออกมากต่ำ เมื่อนำไปเบริกน์เทียนกับผลของอาจารย์คนอื่น ๆ ที่ไม่มีโอกาสได้เลือกวิชาที่จะถูกประเมิน ก็จะเป็นการไม่เป็นธรรมกับบุญสอน

3.2 หั่นบุญบริหาร และอาจารย์ ค่างเห็นว่าบุญควรทำหน้าที่ประเมินการสอนของอาจารย์ ควรเป็นกลุ่มนักศึกษา ซึ่งอาจารย์เห็นว่านักศึกษา คือ บุรุษบลสกการสอน โดยครอง สมหวัง พิชัยบุญวัฒน์ ถ้าลำาวในเรื่องของบุญประเมินนี้ว่านักศึกษาควรประเมินในฐานะบุรุษบริการ (20 : 81) แม้มีข้อเสนอเพิ่มเติมของหั่นกลุ่มบุญบริหาร และอาจารย์ อีกหลักปีการ และที่มากที่สุดควร เป็นจากหุกกลุ่ม (เพื่อนอาจารย์ บุญบริหาร นักศึกษา และคนอื่น) เป็นบุญประเมิน ซึ่งอาจารย์เห็นว่า แท้จริงกลุ่มจะประเมินได้คืนในแท้จริง ของแท้จะกลุ่มก็เป็นได้ เป็นจากนีเชื้อชี้ชี้อุลจากช้อค่าตามแบบปลายเปิด จึงไม่สามารถบอกรักษาความคิดเห็นส่วนมากหรือไม่

3.3 สําหรับผู้รับผิดชอบในการวิเคราะห์ผลนั้น ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ ท่างเห็นว่าควรใช้กรรมการกลางรับผิดชอบมากที่สุด ส่วนผู้มีอำนาจลงมติ ก็เห็นว่าอาจารย์สอนควรเป็นผู้รับผิดชอบ ซึ่งอาจเป็นเพราะว่า มีจุดดุลจิตที่จะประเมินเพื่อปรับปรุงการสอนของอาจารย์ (จากผลการสำรวจ ช้อ 1) และในเรื่องการเก็บข้อมูล ทั้งสองกลุ่มนี้ความเห็นว่า ผู้แจกและเก็บแบบประเมิน ควรเป็นเจ้าหน้าที่ประจำหน่วยงาน เพื่อไม่ให้เกิดความยุ่งยาก และเลียเวลาในการสอนของอาจารย์ในภายหลัง

3.4 ในเรื่องการประเมินการสอนนั้น ผู้บริหาร และอาจารย์ ท่างเห็นว่าควรเป็นงานรับผิดชอบระดับวิทยาลัยครุแท้ละแห่ง และใช้งบประมาณในการดำเนินงานของวิทยาลัยครุแท้แห่งนั้นๆ การพัฒนาคุณภาพ และประสิทธิภาพ การสอนควรเป็นเรื่องของแท้และมุ่งคลังที่จะชวนชาว夷 เพื่อมิให้บกพร่องในหน้าที่ของตนอยู่แล้ว ทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ จึงเห็นว่า ควรจะอยู่ในระดับวิทยาลัยแท้แห่งนักศึกษาที่จะเป็นความรับผิดชอบของกรรมการปีห้าครุ

3.5 ส่วนระยะเวลาที่ควรประเมิน การวิเคราะห์ผล และแจ้งผลนั้น กลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มอาจารย์ มีความเห็นไม่ตรงกันทั้ง 3 เรื่อง โดยผู้บริหารมีความเห็นว่า ควรประเมินในตอนปลายภาคเรียน แต่อาจารย์มีความเห็นว่าควรประเมินตอนกลางภาคเรียน ซึ่งอาจารย์อาจจะถูกจุกจุกอย่างมากว่า ประเมินเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ฉะนั้น จึงมีความเห็นว่าถ้าประเมินกลางภาคเรียน ก็สามารถปรับปรุงการสอนของตนได้ทันท่วงที แทนที่จะปลดอย่างยาวนานไปอีก 1 ภาคเรียน โดยที่การเรียนการสอนยังมีข้อบกพร่องอยู่ และสําหรับผู้บริหารอาจจะมีความคิดว่า การประเมินตอนปลายภาคเรียนจะทำให้ประเมินได้แน่นอน และจะทราบว่า การเรียนการสอนที่ผ่านไปนั้น เป็นอย่างไร ถ้าหากเพรากว่าผู้ประเมินสามารถถูกชนวนการของอาจารย์คงแทรกตนจนจบ และถ้าไม่ไปปรับปรุงก็จะได้มาไปปรับปรุงในภาคเรียนต่อไป

3.6 การวิเคราะห์ผลนั้น ผู้บริหารเห็นว่า ควรวิเคราะห์โดยคณะกรรมการ ที่อาจารย์เห็นว่า ควรใช้คอมพิวเตอร์วิเคราะห์ อาจเป็นเพราะวิทยาลัยครุในกลุ่มภาคกลางมีเครื่องไม้ไม่ไฟคอมพิวเตอร์ใช้แล้ว การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์จะช่วยให้ประยุกต์เวลา และแรงงานให้คิดว่า กรณีที่จะต้องปรับปรุงการสอน ก็จะสามารถนำผลไปใช้ได้อย่างรวดเร็วทันท่วงที สําหรับผู้บริหารอาจจะเห็นว่า มีพัฒนาระบบทั้งหมดอยู่แล้ว

กันจากการวิเคราะห์ได้ ซึ่งเมื่อคุณจำนวนร้อยละจะมีถึง ร้อยละ 50.00 และส่วนที่มีความเห็นรองลงมา ร้อยละ 44.68 เห็นว่าควรใช้คอมพิวเตอร์ และคงว่ามีความเห็นที่ใกล้เคียงกัน และในเรื่องสุคต้าย คือ การแจ้งผลการประเมินการสอนของอาจารย์มีผู้บกรหารเห็นว่า ควรแจ้งผ่านหัวหน้าภาควิชา ส่วนอาจารย์มีความเห็นว่า ควรแจ้งกับอาจารย์ผู้สอนโดยตรง ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าผู้บกรหาร เป็นหัวหน้าภาควิชาอยู่ส่วนหนึ่ง จึงมีความต้องการจะทราบผลการประเมินก่อนก็เป็นไปได้ แต่อาจารย์ผู้สอนก็ต้องการจะทราบผลการประเมินการสอนของตนก่อนเขียนคำ評議

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บกรหาร อาจารย์ และนักศึกษาในวิทยาลัยครุภัณฑ์ภาคกลาง เกี่ยวกับการประเมินการสอนของอาจารย์ในครั้งนี้ ดูวิจัยนี้ ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการจัดการประเมินการสอนในวิทยาลัยครุภัณฑ์
 - 1.1 ควรทั้งจุดมุ่งหมายในการประเมินแต่ละครั้งให้แน่นอนลงไว้ว่าจะนำผลไปใช้ในเรื่องใด เช่น ปรับปรุงการเรียนการสอน การพิจารณาความคิดความชอบ
 - 1.2 ใช้แบบประเมินการสอนของอาจารย์ที่ปรับเปลี่ยนให้มีคุณภาพและสามารถประเมินทักษะความคุ้มค่าอย่างทั่วถ้วน
 - 1.3 จัดระบบประเมินการสอนของอาจารย์ทุกคน ทุกวิชา ทุกระดับชั้น และทุกกลุ่มงานทางวิชาชีพ โดยทั้งหมดรวมกันขึ้นเพื่อกำเนิดกรุงเก็บข้อมูลและวิเคราะห์
 - 1.4 วิทยาลัยครุภัณฑ์จะแบ่งรับผิดชอบ และจัดสรรงบประมาณตาม เกี่ยวกับงานการประเมินการสอนของอาจารย์โดยตรง
2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป
 - 2.1 ควรสำรวจความคิดเห็นของผู้บกรหาร อาจารย์ ฯ. ว่าที่มาในวิทยาลัยครุภัณฑ์ประเทศ ซึ่งผลที่ได้อาจแตกต่างออกไป
 - 2.2 นำแบบประเมินที่ไหนเป็นคลองใช้จริงในวิทยาลัยครุภัณฑ์ ฯ. เนื่องจากน้ำมาน้ำบ่อบรุณเรือน ที่ประทุมภพ งานส่าหรือวิพยาธิการ